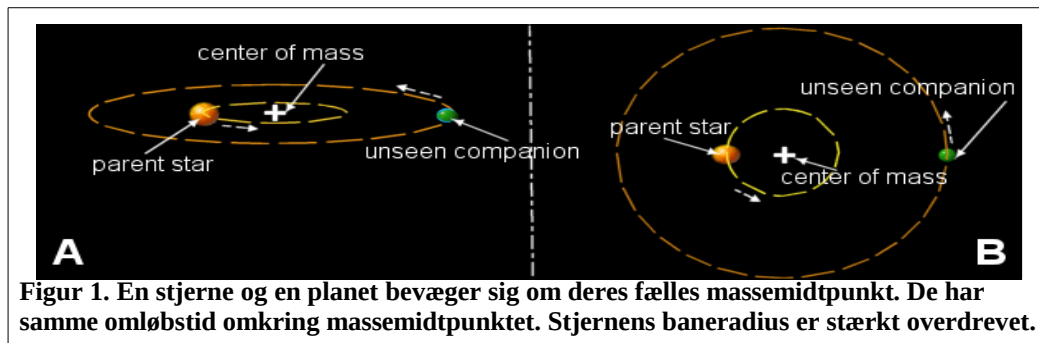

Radialhastighedsmetoden – at bestemme massen af en usynlig planet.

Ved hjælp af Doppler-effekten vil vi udlede en formel til at bestemme massen af en planet, som vi ikke direkte kan observere.

Betragt figur 1. Mellem stjernen med massen M , og massemidt-punktet er der afstanden R . Mellem planeten med massen m og massemidt-punktet er der afstanden r .

Man kan vise følgende relation: $(1) m \cdot r = M \cdot R$ (Vægtstangsreglen.)

Hvis du har haft vektorregning, kan du vise (1), hvis du anvender formelen for massemidt-punktet samt sætter origo for koordinatsystemet i massemidt-punktet. Har du ikke haft vektorregning, må du nøjes med at acceptere (1) uden videre. (1) indeholder den ønskede størrelse – nemlig planetens masse m ; derfor vil vi bruge denne formel. De øvrige størrelser er heller ikke kendt, så vi skal have fundet udtryk for dem, så de kan indsættes i (1), så målbare størrelser indgår på pladserne for r , M og R .

Doppler viste, at målte bølgelængder for lys ændres, hvis lysgiveren bevæger sig mod os eller væk fra os med en fart v_{radial} . Han viste følgende sammenhæng: $(2) v_{radial} = \frac{\Delta \lambda}{\lambda_0} \cdot c$. Her betyder c lyshastigheden, $\Delta \lambda$ = forskellen mellem en målt spektrallinies bølgelængde og samme spektrallinie målt i laboratoriet. λ_0 = laboratoriebølgelængden. Et eksempel på et spektrum er vist i figur 2.

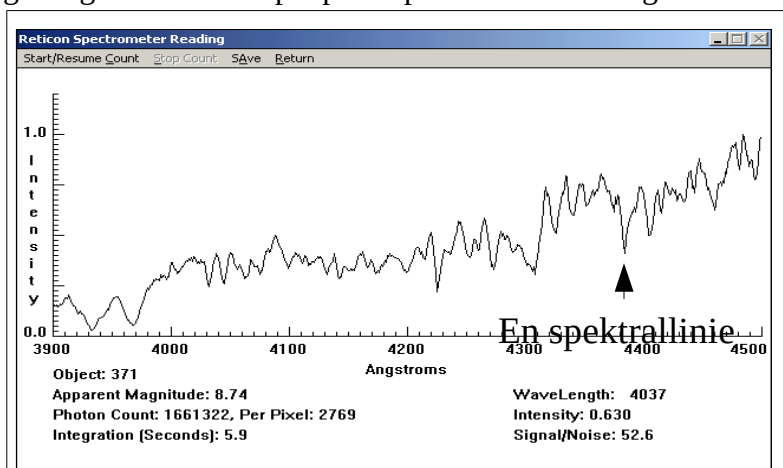
Når man betragter et stjerne/planet-system, betragtes det normalt med en vis vinkel imellem planetbanen og linien vinkelret på synslinien. (Se figur 3.)

Som man kan se på figur 3 er der følgende sammenhæng mellem stjernens rotationsfart, v_{rot} , og stjernens maksimale radialhastighed, v_{rad} :

$$\frac{v_{rad}^{max}}{v_{rot}} = \sin(i)$$

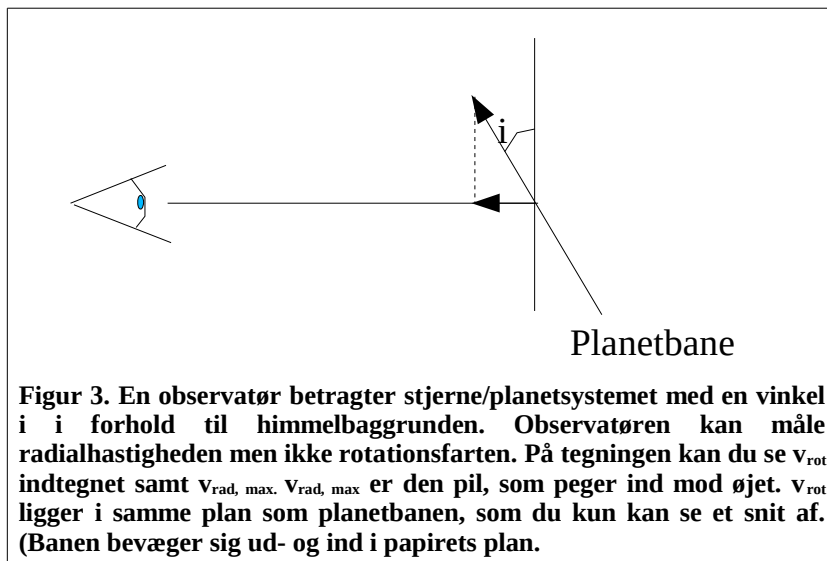
$$\Leftrightarrow$$

$$(3) v_{rot} = \frac{v_{rad}^{max}}{\sin(i)}$$

Figur 2. Et spektrum hvor en spektrallinie (absorption) er markeret. Linien flytter sig fra side til side, når stjernen henholdsvis bevæger sig imod- og væk fra os.

Når vi måler spektralliniernes forskydning til forskellige tidspunkter, får vi forskellige værdier, da stjernens hastighed med tiden ændrer retning i forhold til os. Den roterer jo rundt omkring sit masse-midtpunkt. Dermed ændres radialhastighederne også, som (2) viser. For eksempel er $v_{\text{rad}} = 0$, når stjernen bevæger sig vinkelret på synslinien til os, men den er ikke 0 ved andre situationer. Derfor får man en sinusformet graf, som er vist på graf 1.

På denne graf kan man læse den største radialhastighed som amplituden, og man kan aflæse stjernens (eller planetens) omløbstid på 1. akse.

Hvis inklinationen (betragtningvinklen) i er kendt, kan man altså bestemme stjernens rotationsfart. Rotationsfarten indgår jo ikke i (1), men vi kan udtrykke R ved rotationsfarten og dermed bortsubstituere R :

Vi antager, at planeten og stjernen bevæger sig i cirkelbaner omkring massemidtpunktet, og derfor gælder følgende sammenhæng:

$$v_{\text{rot}}^{\text{stjerne}} = \frac{2 \pi \cdot R}{T}$$

$$\text{Fra (1) har vi } m \cdot r = M \cdot R$$

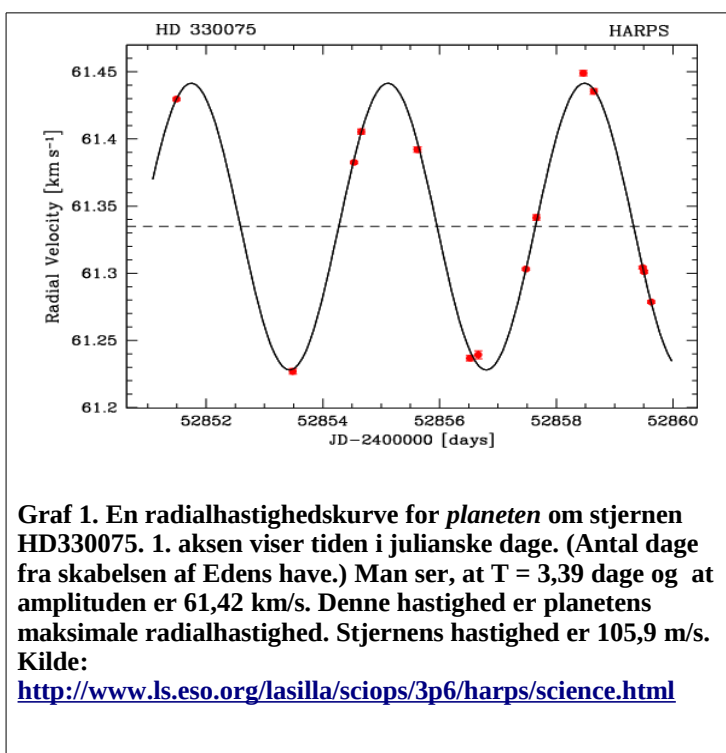
$$(4) \quad m = \frac{T \cdot v_{\text{rot}}^{\text{stjerne}}}{2 \pi \cdot r} \cdot M$$

I (4) har vi altså et udtryk, hvor stjernens rotationsfart indgår. Men planetens afstand til stjernen indgår jo også, så vi skal have den erstattet af noget kendt. Til dette kan vi bruge Keplers 3. lov på den form, som den står i kapitel 6 i "Det levende univers":

$$\left(\frac{r}{1 \text{ AU}}\right)^3 = \frac{M_{\text{stjerne}} + m_{\text{planet}}}{M_{\text{Sol}}} \approx \frac{M_{\text{stjerne}}}{M_{\text{Sol}}} \Rightarrow \left(\frac{T}{1 \text{ yr}}\right)^2 = \frac{M_{\text{stjerne}}}{M_{\text{Sol}}}$$

$$(5) \quad r = \left(\frac{M_{\text{stjerne}}}{M_{\text{Sol}}}\right)^{\frac{1}{3}} \left(\frac{T}{\text{yr}}\right)^{\frac{2}{3}} \text{ AU}.$$

Nu kan vi endelig sammenfatte (3), (4) og (5). Dermed får vi:

$$(6) m = \frac{v_{rad}^{max} \cdot T \cdot M_{stjerne}}{2 \pi \sin(i) \left(\frac{M_{stjerne}}{M_{Sol}} \left(\frac{T}{yr} \right)^2 \right)^{\frac{1}{3}} \cdot 1,496 \cdot 10^{11} m}$$

Dermed er vi klar til et par eksempler.

Eksempel 1. Stjernen 51 Pegasi.

Den første exoplanet man fandt var omkring 51 Pegasi. Man målte følgende:

$T = 4,23$ døgn.

$M = 1M_{Sol}$. (Denne størrelse blev bestemt ved at finde ud af stjernens type.)

$v_{rad, max} = 56,1$ m/s.

i er ukendt!

Tallene sættes ind i (6):

$$(6) m = \frac{56,1 \text{ m/s} \cdot 4,23 \text{ døgn} \cdot 86400 \text{ s/døgn} \cdot M_{Sol}}{2 \pi \sin(i) \left(1 \left(4,23/365,256 \frac{yr}{yr} \right)^2 \right)^{\frac{1}{3}} \cdot 1,496 \cdot 10^{11} m} = \frac{4,26 \cdot 10^{-4} \cdot M_{Sol}}{\sin(i)} = 8,48 \cdot 10^{26} \frac{kg}{\sin(i)}$$

Ovenstående masse er 40% af Jupiters masse såfremt $\sin(i) = 1$, dvs. $i = 90^\circ$. Men det er den jo nok ikke, for hvorfor skulle vi lige præcis betragte stjernesystemet fra den vinkel?

Pt. kan vi ikke bestemme i , så vi ved faktisk ikke, hvad den pågældende planet vejer.

Eksempel 2. HD330075.

$T = 3,39$ dage.

$v_{rad, max} = 105,9$ m/s.

$M = 0,7 \pm 0,1 M_{Sol}$.

i er ukendt.

$$(6) m = \frac{105,9 \text{ m/s} \cdot 3,39 \text{ døgn} \cdot 86400 \text{ s/døgn} \cdot 0,7 \cdot M_{Sol}}{2 \pi \sin(i) \left(0,7 \left(3,39/365,256 \frac{yr}{yr} \right)^2 \right)^{\frac{1}{3}} \cdot 1,496 \cdot 10^{11} m} = \frac{5,89 \cdot 10^{-4} \cdot M_{Sol}}{\sin(i)} \Rightarrow$$

$$m = 1,17 \cdot 10^{27} \frac{kg}{\sin(i)} = \frac{0,62 \cdot M_{Jupiter}}{\sin(i)}$$

Planeten er i øvrigt 0,039AU fra stjernen. Til sammenligning er Merkur 0,3871AU fra Solen.

Opgave 1. α Cen B b

Målte data er for stjernen α Cen B er

$$T = 3,23570 \text{ dage.}$$

$$v_{\text{rad, max}} = 0,510 \text{ m/s.}$$

$$M = 0,9340 M_{\text{sol.}}$$

i er ukendt.

Beregn planetens masse. Beregn også, ved hjælp af Keplers 3. lov, planetbanens halve storakse.

Opgave 2. Kepler-20 b

Målte data er for stjernen Kepler-20 b (eller KOI-70 b) er

$$T = 3,6961219 \text{ dage.}$$

$$v_{\text{rad, max}} = 3,7 \text{ m/s.}$$

$$M = 0,912 M_{\text{sol.}}$$

$$i = 86,5^\circ.$$

Beregn planetens masse. Beregn også, ved hjælp af Keplers 3. lov, planetbanens halve storakse.